JEŠTĚDAVADELNÍ
LIST
PL
NUMER CZTERY NE 14.4.

Analiza

Głównym wykładowcą w sobotę był twórca poezji fizycznej i muzyk Petr Váša. Wieczorne analizy spektakli postanowił potraktować jako warsztat, a nie rozmowę jury z zespołami. Każdy dzielił się swoimi opiniami, spostrzeżeniami i wrażeniami ze wspólnie obejrzanych produkcji. Ale podczas warsztatów wszyscy uczyli się od siebie nawzajem. Swoją wiedzą dzielili się słuchacze, wykładowcy i same zespoły. Ponieważ wszystkie produkcje były bardzo inspirujące, dyskusja była bardzo bogata. Omawiane były poglądy na poszczególne tematy, a także rzeczy, których brakowało w produkcjach. W ten sposób zespołom i ich liderom te „warsztaty" pozwoliły innym spojrzeć na ich pracę z innej perspektywy i zaoferowały inne możliwości przeniesienia produkcji.

Pieśni, ryki i miłosne wybryki

Miłość dziewczyny i jelenia... kto kiedykolwiek się spodziewał? A jednocześnie... W inscenizacji Pieśni, ryków i miłosnych igraszek zespołu ZaŚwiaty pod dyrekcją Karoliny Rosockej pojawił się nie tylko motyw zakazanej miłości, ale także pożądania, nieszczęśliwej miłości i dziewczęcej seksualności. Na tle opowieści o nieszczęśliwej miłości i klątwie dziewczyny przedstawiły kilka problemów współczesnego społeczeństwa. Zostało to bardzo pozytywnie ocenione przez publiczność i jury. Jak z czułością Karolina poradziła sobie z tematem z dziewczynami i jak dalekosiężny jest on. To nie tylko opowieść o nieodwzajemnionej miłości, ale przesłanie o zachowaniu naszego społeczeństwa wobec młodego pokolenia dziewcząt. I do czego możemy skłonić młodych ludzi naszym zachowaniem. Historia przedstawiona w produkcji kończy się tragicznie.

Dużym uznaniem cieszyła się dramaturgia i oprawa dźwiękowa spektaklu. Zespół dopełnił przedstawienie śpiewem chóralnym, który doskonale podtrzymał atmosferę i jeszcze bardziej podkreślił temat. Podobnie krzyki dziewcząt, w których było zarówno cierpienie, jak i złość. Duży wpływ miał także charakterystyczny dla zespołu ruch skoordynowany.

Zarówno fabuła, jak i tematyka nawiązują do tradycji folklorystycznych. Zespołowi udało się także przenieść folklorystyczny klimat na scenę, między innymi dzięki kostiumom. Wszystko bardzo gustowne, proste, a zarazem efektowne.

Wieczorny koncert zespołu Kłajpeada feat Hyjé

Warsztaty

Na sobotę warsztaty przygotowali następujący wykładowcy:

Eliška Jansová-
Praca z tremą

Karel Vostárek –
Maska, odkrywająca to, co ukryte

Jan Mrázek-
Improwizacja głosu: na falach przepływu

Anna Tretiagova-
Loopuj!

Natalia Vackova-
improwizacja ruchowa

Petr Váša-
Poezja fizyczna II

Michaela Váňová-
Taniec-kontakt-emocje

Agnieszka Włoch-
Znaki twórcze w teatrze, czyli ruch, przestrzeń, wyobraźnia

Martin Sedláček-
Emocje i umysł mają swoją datę w ciele

Raz Dwa Trzy- idziesz jak burza!

Nie zawsze produkcja musi mieć historię. A jak już przekonaliśmy się podczas tego festiwalu, słów też nie trzeba do końca rozumieć. Często znaki teatralne i inne środki całkowicie przełamują barierę językową.

Przykładem tego była

produkcja Raz, dwa, trzy… płoniesz! polskiego zespołu Rozkwity pod dyrekcją Karoliny Rosockej. Motywy ludowe, śpiew chóralny, krzyk, płacz i lament. Tylko część elementów, które pojawiły się w produkcji.

Publiczność i jury bardzo pozytywnie ocenili emocje, jakie zespołowi udało się wnieść na scenę w bardzo autentyczny, a zarazem naturalny sposób. I co więcej, nawet na widownię wśród widzów. Dlaczego czasami się wstydzimy: Prawdopodobnie każdy z nas coś ma. Ale czy to naprawdę konieczne? Czyż nie są to rzeczy naturalne, zwyczajne, należące do życia?

Proces - ne Kafkův, ale snad přece.

Historia mężczyzny, który występuje w sądzie w charakterze świadka... Niestety, świadek staje się ofiarą i każde słowo może zostać użyte przeciwko niemu. Spektakl Proces – nie Kafki, ale być może polskiej grupy teatralnej ZONK pod dyrekcją Bogusławy Cybulak, wprowadził widzów w środowisko sali sądowej. Starała się jednak przede wszystkim zwrócić uwagę na siłę mediów. I dotyczy to za każdym razem.

Publiczność i jury bardzo pozytywnie oceniło współpracę zespołu. Niezależnie od tego, czy chodziło o energię, czy sposób, w jaki poruszali się na scenie. Część widzów z zadowoleniem przyjęła także skoordynowane i przemyślane kostiumy, które doskonale opisywały temat i czas. Pomimo bariery językowej twierdzili, że dobrze się bawili.

18. urodziny

Postapokaliptyczny świat pełen zasad i pozbawionych znaczenia systemów. Widzów zapoznała z nim produkcja z okazji 18. urodzin Studia Aktorskiego przy DFXŠ pod dyrekcją Eliški Jansovej.

Produkcja w dużej mierze inspirowana była niezwykle popularną „Opowieścią podręcznej", ale także powieścią „Rok 1984" George'a Orwella.

Publiczność i jury pozytywnie ocenili występy. Ale mieli

też wiele pytań. Na przykład to, na co chciał zwrócić uwagę zestaw produkcji. Była to przede wszystkim chęć pokazania, że świat jest obłudny. Ci, którzy nam rozkazują, często sami łamią zasady, a czasem są od nas znacznie gorsi. Zakończenie produkcji również wywołało dużą dyskusję. Czy będzie to szczęśliwe zakończenie, gdy tylko jednej z dziewcząt dopisze szczęście i spotka swoją miłość? A co z innymi dziewczynami, które będą musiały na zawsze pozostać niewolnikami zasad?

Szósty zmysł miasta

text: Petr Váša

Spektakl site-specific zespołu SZÓSTY ZMYSŁ MIASTA oferuje perspektywę wielu aktorów, studentów Wydziału Dramatu Edukacyjnego DAMU, na złożone problemy życia w różnych miastach Republiki Czeskiej.

„Immersyjne oratorium sceniczne" jest efektem wspólnych poszukiwań artystycznych, pracy z najróżniejszymi źródłami informacji i oprócz niezwykłych wrażeń inspiruje widzów do nowego myślenia o codziennych tematach.

Praca zbiorowa powstała pod kierunkiem Ivany Sobkovej i Romana Černíka.

Przepraszamy za wszelkie błędy w tekście. Tekst nie był edytowany.

redaktorzy:
Kateřina Hartmanová, zespół BezOhledu

autor zdjęcia:
Ivo Mičkal